

عنوان مقاله:

استفاده از مدل های توزیع برای پیش بینی بیماری های واگیردار

محل انتشار:

کنفرانس ملی سلامت اجتماعی در شرایط بحران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

شمیم رضانی ازغندی - دانشگاه فردوسی مشهد، گروه محیط زیست، دانشجوی کارشناسی ارشد

آریتا فراشی - دانشگاه فردوسی مشهد، گروه محیط زیست، دانشیار دانشگاه فردوسی مشهد

محسن نجاری - دانشگاه علوم پزشکی مشهد، استادیار دانشگاه علوم پزشکی مشهد

خلاصه مقاله:

با وجود پیشرفت های قابل توجه در زمینه مبارزه با بیماری ها، هنوز بیماری های واگیر اهمیت خاصی در اپیدمیولوژی و بهداشت جامعه دارد. تحقیقات اخیر، تلفیق داده های وقوع نقطه ای با نقشه های زیست محیطی دیجیتال، چارچوبی مفید و قدرتمند را برای درک جغرافیایی زیست محیطی بیماری های مشترک انسان و حیوان فراهم می کند. مدل های توزیع گونه (SDM)، که با ارتباط مکان های حضور آن گونه به همراه اطلاعات زیست محیطی، احتمال وقوع یک گونه را در سراسر چشم انداز پیش بینی می کنند، اغلب در تحقیقات زیست محیطی و تغییرات آب و هوایی استفاده می شود و دارای انواع مختلفی بوده که بر حسب نیاز و اهداف کاربران یکی از روش ها را انتخاب می کنند. افزایش در دسترس بودن توزیع گونه ها و داده های آب و هوایی در مقیاس خوب، امکان توسعه تعداد قابل توجهی (SDM) را برای بسیاری از گونه ها فراهم کرده است. مکسنت، یکی از بهترین روش های مدل سازی توزیع گونه برای تجزیه و تحلیل داده های فقط حضور است که دارای یکسری معایب و مزایا می باشد. با توجه به همه گیری بیماری های واگیردار و همچنین با تأثیر مؤثر تغییرات اقلیمی در شیوع و افزایش بیماری ها انجام مطالعات میدانی و تحقیقات کاری زمان بر، پرهزینه و دشوار است. در نتیجه استفاده از مدل ها و مدلسازی ها و تهیه نقشه گسترش بیماری ها، می تواند راهکاری مؤثر در جهت تنظیم برنامه های مدیریتی مؤثر و کارآمد در خصوص پیش بینی، درمان و مقابله با بیماری خواهد بود.

کلمات کلیدی:

بیماری، مدل، مکسنت، SDM

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1140392>

